

De Sneeuwdraak, de grootste niet-nucleaire ijsbreker ter wereld

Chinese ondernemingen die grote interesse hebben in het grondstofrijke eiland, dat steeds meer op de radar lijkt te komen staan van internationale investeerders.

“Internationaal kapitaal en bedrijven vinden steeds beter hun weg naar de Arctische regio”, vertelde Eykon-topman Heidar Mar Gudjonson in de Britse krant Financial Times. “Het gaat niet alleen om olie en gas. Er zijn ook mineralen en nieuwe scheepvaartroutes.”

SLUIPWEGEN

Die nieuwe scheepvaartroutes zijn het gevolg van het opwarmen van de aarde. Daardoor zullen nu nog onbevaarbare Arctische ijswateren

DE INTERESSE VAN CHINA IN HET AFGELEGEN IJSLAND HEEFT ALLES TE MAKEN MET DE ENERGIEHONGER VAN DE TWEDE ECONOMIE TER WERELD

in de toekomst deels of geheel bevaarbaar worden en daardoor zal de reistijd tussen Oost-Azië en Europa drastisch afnemen. IJsland, maar bijvoorbeeld ook Groenland, wordt daardoor opeens een belangrijke locatie op nieuwe scheepvaartroutes tussen Azië en de rest van de wereld.

Zo is de noordelijke route tussen Shanghai en Hamburg 6400 kilometer korter dan de zuidelijke route die containerschepen kunnen nemen door het Suezkanaal. Voorlopig blijft het gros van het scheepvaartverkeer deze laatste weg bevaren, maar als de noordelijke wateren verder opwarmen en straks in de zomer bevaarbaar worden, al dan niet met behulp van ijsbrekers, zal ongetwijfeld een deel van het scheepvaartverkeer via het noorden plaats gaan vinden.

China bereidt zich daar nu al op voor. Het heeft in 2012 de grootste niet-nucleaire voortgedreven ijsbreker ter wereld in de vaart genomen. Dat schip, de Sneeuwdraak, was het eerste Chinese schip dat de noordelijke route bevoert. Inmiddels is China bezig met de bouw van een tweede vaartuig.

VOET TUSSEN DE DEUR

De Chinezen verwierven eerder dit jaar al de status van waarnemer bij de Arctische Raad, een groep van landen in de Arctische regio die beleidsbeslissingen neemt over onder andere de exploitatie van de regio. Het is voor het eerst dat Aziatische landen toegang hebben gekregen tot de Raad, ook al blijft het voorlopig bij een status als waarnemer. Naast China, kregen ook Zuid-Korea, India, Japan en Singapore die status. Meebeslissen zit er nog niet in voor China, maar het land kan wel in werkgroepen voorafgaand aan belangrijke bijeenkomsten zijn stem laten horen en proberen beleid te beïnvloeden.

WERELDBREED

De interesse van China strekt verder dan alleen de regio rond IJsland. Ook de wateren ten noorden van Rusland staan hoog op het prioriteitenlijstje van 'Peking'. Toen president Xi Jinping eerder dit jaar op zijn eerste officiële staatsbezoek was in Rusland, tekende hij direct een grote energieovereenkomst, waarbij China de import van ruwe olie van het Russische staatsbedrijf Rosneft zal verdubbelen en een

gaspipeline zal aanleggen tussen Rusland en China.

In ruil daarvoor gaat het Chinese energiebedrijf China National Petroleum Corp, het moederbedrijf van Petrochina, samen met Rosneft in die grote gebieden in de Arctische wateren op zoek naar olie.

Of China op termijn ook echt een rol van betekenis kan spelen in bijvoorbeeld de oliewinning in de regio is nog maar zeer de vraag. De risico's en uitdagingen om winstgevend olie naar boven te pompen zijn enorm. Want hoewel er naar schatting van de Amerikanen ongeveer 90 miljard vaten ruwe olie liggen opgesloten in de Arctische regio, is het naar boven halen van die bodemschatten nog maar nauwelijks op gang gekomen.

Shell bijvoorbeeld heeft al ongeveer 5 miljard dollar geïnvesteerd om uit de kust bij Alaska naar olie te boren, maar gaf begin dit jaar aan de activiteiten te pauzeren als gevolg van technische problemen, slecht weer en Amerikaanse regelgeving. Tel daarbij op dat er wereldwijd grote milieubezwaren bestaan tegen het boren in de regio en het is duidelijk dat er voor China niet alleen grote mogelijkheden liggen in de Arctische wateren, maar ook enorme uitdagingen.